

ČAJANKA IN LITERARNI VEČER NA GORENJSKEM

Ena izmed dejavnosti društva MSZT Gorenjske je tudi organizacija čajank, kjer se nam predstavijo različni gostje. Šestega oktobra 2005 smo na Bledu v hotelu Lovec organizirali »literarno« čajanko.

Jesenski večeri so ravno pravi za druženje, kramljanje in pitje čaja. Štiriintrideset udeleženk si je ta večer vzelo čas za samo zase. Pile smo čaj in ob tem prisluhnile zanimivemu gostu.

Gost čajanke in literarnega večera je bil profesor dr. Alojz Ihan, vodila pa jo je gospa Alenka Bole Vrabec.

Profesor dr. Alojz Ihan je specialist klinične mikrobiologije in imunologije. Poleg objave raziskovalnih člankov je pisec poglavij v številnih domačih in tujih strokovnih knjigah. Je avtor poljudnih medicinskih knjig. Znan je tudi kot avtor literarnih del in kolumn v sobotni prilogi Dela. Napisal je šest pesniških zbirk, dva romana, dve knjigi esejev, za katera je prejel številne nagrade, med njimi tudi nagrado Prešernovega sklada.

Pridobil si je status pesniškega pripovedovalca zgodb. Kljub temu profesor Ihan ni preprost pripovedovalec baladnih zgodb. Ima dar, da pogleda na sicer znane in vsakdanje stvari z drugačnega zornega kota. Zanj je značilna poetika v kratkih zgodbah, poetika, ki ima poteze minimalizma. Z minimalizmom, ki razkriva drobne vsakdanje zvijače in poniglavosti se pogosto razvije v parabolo in ni brez sporočilnosti.

Z delčkom iz njegovih pesniških zbirk smo se seznanile tudi udeleženske jesenske čajanke. Prijetni okusi, aromatičnost čajev, ki jih je pripravila gospa Andreja iz trgovine »Meta«, so nas navdušili, svoje pa sta dodala še oba gosta.

Da bi tudi vi doživeli kamenček tega mozaika, brez čaja seveda, vam v branje posredujemo pesem Metalec nožev.

Najprej v areno prinesejo steno iz lesa,

potem se prikažeta v bleščečih opravah.

Ona se postavi pred steno, metalec se s prsti dotakne

prvega rezila. Ko vrže, zastane gledalcem dih,

in samo onadva vesta, da so meti povsem zanesljivi.

Njegova roka je preveč izvežbana, da bi lahko zgrešila.

Njeno telo je preveč izkušeno, da bi se lahko

neprevidno premaknilo. Predobra sta,

da bi se kar koli naključno zgodilo,

in med njima je možen samo umor. To dobro vesta,

**in zato si ne gledata v oči. Zato težko dihata
in ju vsak met na novo izčrpa. Po zadnjem se
vročična objameta, se priklonita ter odideta.
Čeprav ju gledalci kličejo nazaj, se ne vrneta,
kajti nčnkrat sta čista, zaupljiva,
tako srečna, da se morata zapreti v sobo
in se dolgo, dolgo ljubiti.**

Jožica Trstenjak